

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119422245
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119422245.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanej: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. T. XXX, XXX XX H. T., o zaplatenie 272,56 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 46Csp/104/2020-109 zo dňa 06. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 46Csp/104/2020-109 zo dňa 06. septembra 2021 v časti výroku I., ktorou bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 64,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 19,99 eur od 10.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 42,94 eur od 10.12.2016 do zaplatenia a zo sumy 2,- eurá od 10.01.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdzuje.

II. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 46Csp/104/2020-109 zo dňa 06. septembra 2021 v časti výroku I., ktorou bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 39,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 24,79 eur od 10.11.2016 do zaplatenia a zo sumy 4,99 eur od 10.12.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. zrušuje a vec v tomto rozsahu vracia Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 46Csp/104/2020-109 zo dňa 06. septembra 2021 vo výroku II. odmieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 104,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 44,78 eur od 10.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 47,93 eur od 10.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 2,- eurá od 10.01.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie východiskovo konštatoval, že v zmysle ust. § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, t. j. účinnosť podanej žaloby je zachovaná podaním na ktoromkoľvek okresnom súde Slovenskej republiky, čo má vplyv aj na plynutie premičacej doby. To znamená, že žalobca postupoval v zmysle platnej právnej úpravy, keď žalobu o zaplatenie peňažného nároku adresoval tzv. upomínaciu súdu, t. j. súdu príslušnému v zmysle ust. § 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov - Okresnému súdu Banská Bystrica.

3. Čo sa týka samotného žalobného nároku, súd prvej inštancie považoval za preukázané, že aktívna legitímácia žalobcu vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 04.07.2018, čo malo vyplývať z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 24.08.2018 a zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá tvorí súčasť spisu upomínacieho súdu. Súčasne uviedol, že uzatvorením zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 09.01.2015 v znení jej dodatku došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k vzniku záväzkového právneho vzťahu, z ktorého pre žalovanú vyplývala povinnosť riadne a včas platiť právnemu predchodcovi žalobcu odplatu za poskytnuté služby.

4. Námietku premlčania vznesenú žalobkyňou, ktorá premlčanie uplatnených nárokov žalobcu odvodzovala od skutočnosti, že žalobu podal na miestne nepríslušnom súde, súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú, keď v odseku č. 29 napadnutého rozsudku konštatoval včasnosť podania žaloby na Okresnom súde Banská Bystrica. Následne dňom doručenia žaloby, t. j. dňom 30.10.2019 došlo k spočívaniu premlčacej lehoty. V zmysle priložených faktúr a skutkových tvrdení žalobcu mal za preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania prvýkrát so splatnosťou faktúry splatnej dňa 09.11.2016 a s ohľadom na plynutie premlčacej doby [v zmysle ust. § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) je premlčacia doba trojročná], považoval za zrejmé, že žalobca podal žalobu včas, t. j. pred uplynutím premlčacej doby. Procesnú obranu žalovanej vo vzťahu k ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 103 OZ považoval za neopodstatnenú vzhľadom na to, že sa nejedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, kde možno posudzovať splatnosť jednotlivých splátok od omeškania so splatnosťou prvej splátky, od ktorej sa odvíja prípadné zosplatenie úveru. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej služby v zmysle zmluvy o pripojení, za ktoré jej účtoval poplatky podľa aktuálnej potreby a nešlo tak o splatnosť dlhu v splátkach.

5. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb v zmysle ust. § 44 zákona 351/2001 Z. z. o elektronických komunikáciách. Žalobca si v konaní uplatnil cenu vyúčtovaných služieb bez ostatných poplatkov a pokút v celkovej výške 262,71 eur. Osobitne si uplatnil nárok na zmluvnú pokutu v sume 9,85 eur vyúčtovanú osobitnou faktúrou zo dňa 22.06.2017, splatnou dňa 06.07.2017. Súd prvej inštancie nemal pochybnosti o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 94,71 eur (pravdepodobne omylom uviedol sumu 94,72 eur) titulom poskytnutých služieb, avšak za preukázaný nemal nárok žalobcu aj na úhradu vyúčtovaných služieb vo výške 168,- eur s lehotou splatnosti dňa 16.11.2016 - tento považoval za nedôvodný a nepreukázaný.

6. Právo žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania súd prvej inštancie nespochybnil a keďže žalobcom vyčíslená výška úrokov z omeškania bola v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie žalobcovi tento nárok priznal vo výške uplatnenej v žalobe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

7. Vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti žalobkyňou dojednanou v dodatku, vznikla jej zároveň povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu, ktorú žalobca znížil podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy (degresívne zníženie). Súd prvej inštancie preto v súlade s ust. § 544 ods. 1, 2 OZ žalovanú zaviazal na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty 9,85 eur, ktorej výška nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov o ochrane žalovanej ako spotrebiteľa.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s poukazom na pomer úspechu sporových strán v konaní a zároveň na skutočnosť, že žalovanej preukázateľne žiadne trovy v konaní nevznikli, tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobný návrh žalobcu zamietne a prizná jej 100 % úspešnosť v danom spore. Žalovaná mala za to, že súd prvej inštancie neprihliadol na použité neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o poskytovaní verejných služieb s právnym predchodcom žalobcu, ktoré musela podpísať v celku, bez akejkoľvek možnosti ovplyvniť vopred predtlačенú formulárovú zmluvu, jej obsah, nebola zo strany dodávateľa jasne, určite a zrozumiteľne informovaná pred jej podpísaním o jej dojednaniach, následkoch a dôsledkoch. Žalovaná nesúhlasila s vyúčtovanými sumami v predložených faktúrach, keď mali byť do nich započítané i úhrady za služby, ktoré si neobjednala. Odstúpenie od zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou považovala za nesprávne; pohľadávky vo výške 272,56 eur a 386,42 eur považovala za neprimerané a nezodpovedajúce skutočnej výške dlhu. Žalovaná sa domnievala, že v dôsledku porušenia zmluvných ustanovení žalobcom mu neprináležia úroky z omeškania a ani zmluvná pokuta.

10. K podanému odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podané odvolanie považoval za účelové, nedôvodné a bez relevantného právneho zdôvodnenia vzhľadom na jednoznačnosť preukázania žalobcovho nároku v spore. Čo sa týka namietaných skutočností o iných poplatkoch a službách, ktoré si žalovaná neobjednala, z predložených

faktúr má byť zrejme, že ide o sankciu za neplatenie objednaných služieb a s tým spojené obmedzenie služieb.

11. K podanému vyjadreniu žalobcu sa podaním zo dňa 26.11.2021 vyjadrila žalovaná, ktorá opakovanie uviedla, že žalobca sa domáha plnenia, ktoré mu neprináleží a mala za to, že ňou uhradené pohľadávky by mali byť vo výške 67,92 eur, ktoré je ochotná i uhradiť.

12. Iné podania strán neboli odvolaciu súdu v odvolacom konaní predložené.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovanej, čo do jeho výrokov I. a III., bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 a § 357 písm. m) CSP], preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a konštatujúc dôvodnosť odvolania žalobkyne rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorou bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 64,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 19,99 eur od 10.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 42,94 eur od 10.12.2016 do zaplatenia a zo sumy 2,- eurá od 10.01.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a v časti výroku I., ktorou bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 39,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 24,79 eur od 10.11.2016 do zaplatenia a zo sumy 4,99 eur od 10.12.2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Súčasne odvolanie žalobkyne v ostatnej časti, t. j. proti rozsudku vo výroku II., ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá, z dôvodu podľa ust. § 386 písm. b) CSP, t. j. z dôvodu odvolania podaného neoprávnenou osobou, odmietol.

14. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa zásadne stotožnil so skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie v časti výroku I. ktorou bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 64,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 19,99 eur od 10.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 42,94 eur od 10.12.2016 do zaplatenia a zo sumy 2,- eurá od 10.01.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, súd prvej inštancie založil. Pokiaľ tak ide o napadnutý rozsudok v tejto jeho časti, súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto jeho časti je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

16. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že je v zmysle ust. § 380 CSP viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Vady týkajúce sa podmienok konania odvolací súd nezistil.

17. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolacie námietky žalovanej formulované v jej opravnom prostriedku, pričom sa tak v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie.

18. Napadnutým rozsudkom v uvedenej časti výroku I. súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 19,99 eur vrátane DPH (bez DPH suma 16,6583 eur) ako poplatku za služby programu Happy M NAJ SIM za obdobie od 22.09.2016 do 21.10.2016, vyúčtovaného žalovanej faktúrou č. 7609440396 zo dňa 22.10.2016 so splatnosťou 09.11.2016, ďalej sumu 42,94 eur vrátane DPH (bez DPH suma 35,7825 eur) vyúčtovanej žalovanej faktúrou č. 7610441578 zo dňa 22.11.2016 so splatnosťou 09.12.2016, pozostávajúcu z poplatku za služby programu Happy M NAJ SIM vo výške 16,6583 eur bez DPH za obdobie od 22.10.2016 do 21.11.2016, ceny hovorného na audiotexové služby vo výške 10,- eur bez DPH, ceny hovorného do siete iných mobilných operátorov v SR vo výške 4,3616

eur bez DPH, ceny hovorného do zahraničia vo výške 0,6043 eur bez DPH a poplatku za službu Dáta navyše 500MB vo výške 4,1583 eur bez DPH a napokon sumu 2,- eurá vrátane DPH (bez DPH suma 1,6658 eur) ako poplatku za služby programu Happy M NAJ SIM za obdobie od 22.11.2016 do 21.12.2016, vyúčtovaného žalovanej faktúrou č. 7611395295 zo dňa 22.12.2016 so splatnosťou 09.01.2016.

19. Žalovaná v podanom odvolaní, pokiaľ ide o napadnutým rozsudkom uloženú povinnosť zaplatiť poplatok za služby programu Happy M NAJ SIM vo výške 19,99 eur (vrátane DPH) za obdobie od 22.09.2016 do 21.10.2016, vyúčtovaný žalovanej faktúrou č. 7609440396 zo dňa 22.10.2016 so splatnosťou 09.11.2016, poplatok za služby programu Happy M NAJ SIM vo výške 19,99 eur (vrátane DPH) za obdobie od 22.10.2016 do 21.11.2016, vyúčtovaný žalovanej faktúrou č. 7610441578 zo dňa 22.11.2016 so splatnosťou 09.12.2016, nenamietala a výslovne uviedla, že tieto poplatky boli účtované oprávnené. Voči napadnutému rozsudku v rozsahu tejto uloženej povinnosti tak nevzniesla žiadne odvolacie námietky, naopak vlastne potvrdila správnosť rozsudku v tomto rozsahu, keďže v podanom odvolaní výslovne uviedla, že skutočná výška fakturovanej sumy mala činiť sumu 19,99 eur.

20. Žalovaná, pokiaľ ide o napadnutým rozsudkom uloženú povinnosť zaplatiť poplatok za služby programu Happy M NAJ SIM vo výške 16,6583 eur bez DPH za obdobie od 22.10.2016 do 21.11.2016, cenu hovorného na audiotexové služby vo výške 10,- eur bez DPH, cenu hovorného do siete iných mobilných operátorov v SR vo výške 4,3616 eur bez DPH, cenu hovorného do zahraničia vo výške 0,6043 eur bez DPH a poplatok za službu Dáta navyše 500MB vo výške 4,1583 eur bez DPH vyúčtovanej žalovanej faktúrou č. 7610441578 zo dňa 22.11.2016 so splatnosťou 09.12.2016 v súhrnnej sume 42,94 eur (vrátane DPH) v odvolaní namietala že do predmetnej faktúry boli včlenené iné poplatky a služby a taktiež hlasová spotreba a v skutočnosti mala byť fakturovaná suma vo výške 22,95 eur. Odvolací súd poukazuje na to, že suma 22,95 eur zodpovedá presne účtovanej cene hovorného na audiotexové služby vo výške 10,- eur bez DPH, cene hovorného do siete iných mobilných operátorov v SR vo výške 4,3616 eur bez DPH, cenu hovorného do zahraničia vo výške 0,6043 eur bez DPH a poplatok za službu Dáta navyše 500MB vo výške 4,1583 eur bez DPH, t. j. celkovo sume 19,1242 eur bez DPH (19,1242 eur x 0,20 sadzba DPH = 3,8248 eur DPH; potom 19,1242 eur + 3,8248 eur = 22,95 eur). Uvedená argumentácia žalovanej tak bola zásadne zmätočná, keďže za predchádzajúce účtovné obdobie uznala povinnosť uhradiť poplatok za program služieb Happy M NAJ SIM vo výške 19,99 eur vrátane DPH, ktorý spolu so sumou dáva práve celkovo sumu 42,94 eur. Odhliadnuc od uvedeného žalobkyňa bližšie túto svoju argumentáciu nerozvinula a tak táto nebola spôsobilá spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto jej časti. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaná súčasne nepreukázala, že by v zmysle ust. § 45 zákona č. 351/2011 Z. z. reklamáciu vo veci prešetrenia faktúry č. 7610441578 zo dňa 22.11.2016. Žalovaná ani v konaní nenamietala, že by jej uvedené verejné služby neboli poskytnuté.

21. Napokon pokiaľ ide o napadnutým rozsudkom uloženú povinnosť zaplatiť poplatok za služby programu Happy M NAJ SIM vo výške 2,- eurá (vrátane DPH) za obdobie od 22.09.2016 do 21.10.2016, vyúčtovaný žalovanej faktúrou č. 7611395295 zo dňa 22.12.2016 so splatnosťou 09.01.2016, žalovaná v odvolaní namietala, že tento jej bol účtovaný neoprávnené, keďže v predchádzajúcom období jej bol program služieb zrušený. Odvolací súd poukazuje na to, že z faktúry č. 7611395295 zo dňa 22.12.2016 vyplýva, že dotknutý program služieb bol žalovanej zrušený ku dňu 25.11.2016, a preto žalovanej bola účtovaná pomerná časť tohto poplatku za obdobie od 22.11.2016 do 24.11.2016 v sume 1,6658 bez DPH, t. j. 2,- eurá s DPH [odvolací súd poukazuje na to, že poplatok za dotknutý program služieb bol mesačne vo výške 16,6583 eur, pričom dotknuté mesačné obdobie bolo od 22.11.2016 do 21.12.2016, t. j. 30 dní a pomerná časť tohto obdobia, v ktorej dotknutý program nebol žalovanej zrušený trvala 3 dni (od 22.11.2016 do 24.11.2016), a teda pomerná časť poplatku za toto obdobie je v sume 1,6658 eur = 16,6583 eur / 30 dní x 3 dni]. Súd prvej inštancie teda správne priznal žalobcovi nárok na zaplatenie tejto pomernej časti poplatku v sume 2,- eurá, a to vzhľadom na to, že dotknutý program služieb nebol žalovanej zrušený v predchádzajúcom účtovnom období od 22.10.2016 do 21.11.2016, ale až dňa 25.11.2016.

22. Zároveň boli absolútne irelevantné aj námietky žalovanej o tom, že žalobca mal obchádzať zákon tým, že podal pôvodne návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, v ktorom by príslušný súd vydal platobný rozkaz bez toho, aby preskúmal uplatnené nároky zohľadniac právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Odvolací súd zdôrazňuje, že zákon č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov nevylučuje, aby boli návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatňované aj nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských právnych vzťahov. Je na príslušnom súde, aby vyhodnotil napríklad to, či nie je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy alebo z iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré obsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, a táto okolnosť má vplyv na uplatňovaný nárok, pretože v takomto prípade je návrh neprípustný [§ 3

ods. 6 písm. b) zákona č. 307/2016 Z. z.]. V takomto prípade je povinný príslušný súd návrh v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 307/2016 Z. z. odmietnuť. Ak si teda žalobca uplatňoval svoje nároky zákonom aprobovaným spôsobom, vychádzajúc zjavne z toho, že je prípustný, nemožno hovoriť o tom, že by zákon obchádzal.

23. V kontexte s vyššie uvedeným potom bola aj zjavne nedôvodná argumentácia žalovanej, že žalobcovi neprináleží nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

24. V nadväznosti na uvedené, konštatujúc nedôvodnosť uvedenej časti odvolacej argumentácie žalovanej, odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku I., ktorou bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 64,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 19,99 eur od 10.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 42,94 eur od 10.12.2016 do zaplatenia a zo sumy 2,- eurá od 10.01.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. Odvolací súd však vo zvyšnej časti, pokiaľ ide o odvolanie žalovanej proti výroku I., považoval za dôvodné. Žalovaná zásadne namietala, že v danom záväzkovo-právnom vzťahu sa mal súd prvej inštancie zaoberať tým, či neboli uplatňované nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, avšak súd prvej inštancie na tieto neprihliadol.

26. Odvolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34; ďalej len „Smernica“) je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam (rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú).

27. Odvolací súd musí konštatovať, že súd prvej inštancie sa svojou vyššie uvedenou povinnosťou riadil. Pokiaľ ide o priznaný nárok na zaplatenie poplatku za obmedzenie služieb vo výške 16,50 eur bez DPH (19,80 eur vrátane DPH) a poplatku za upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 eur, ktoré boli žalovanej účtované faktúrou č. 7609440396 zo dňa 22.10.2016 so splatnosťou 09.11.2016 a poplatku za upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 eur, ktorý bol žalovanej účtovaný faktúrou č. 7610441578 zo dňa 22.11.2016 so splatnosťou 09.12.2016, súd prvej inštancie priznal žalobcovi tieto nároky ako nároky na zaplatenie telekomunikačných služieb. Vôbec sa však nezaoberal otázkou, či aj skutočne ide o nároky na zaplatenie odplaty za poskytovanie elektronických komunikačných služieb. Neskúmal, či v danom prípade nejde napr. o nároky vyplývajúce z neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) a t) OZ a v tomto smere nevykonal dokazovanie, aj keď ho nikto nenavrhol (295 CSP). Pokiaľ by súd prvej inštancie dospel k záveru, že ide o nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná, nemohol by v tomto rozsahu žalobe vyhovieť.

28. Rovnako sa súd prvej inštancie nedôsledne zaoberal otázkou, či zmluvná pokuta vo výške 9,85 eur, ktorá bola žalovanej účtovaná faktúrou č. 3417324207 zo dňa 22.06.2017 so splatnosťou dňa 06.07.2017, nie je taktiež nárokom vyplývajúcim z neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ, konštatoval len, že výška vyúčtovanej zmluvnej pokuty nie je v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Konštatoval tiež, že výška zmluvnej pokuty bola znížená v závislosti od dĺžky trvania plnenia zmluvy (degresívne zníženie), avšak nie je zrejmé z čoho túto skutočnosť súd prvej inštancie vyvodil. Odvolací súd konštatuje, že v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 09.01.2015 je síce v tabuľkovej časti uvedené „zmluvná pokuta (základ - počiatočná suma, ktorá bude klesať) 150,- eur“, avšak z dodatku nemožno zistiť, akým spôsobom a v závislosti na čom, k tomuto klesaniu (degresii) výšky zmluvnej pokuty malo prísť. Súd prvej inštancie potom ani nevyhodnotil platnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute s pohľadu jeho určitosti (§ 37 ods. 1 OZ). Taktiež na posúdenie týchto otázok nevykonal v potrebnom rozsahu potrebné dokazovanie.

29. Vyššie uvedeným postupom súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP] a nevykonal tak potrebné dokazovanie, pričom nie je účelné tento nedostatok naprávať dokazovaním odvolacím súdom.

30. V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku I., ktorou bola uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 39,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 24,79 eur od 10.11.2016 do zaplatenia a zo sumy 4,99 eur od 10.12.2016 do

zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

31. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol, odvolací súd zdôrazňuje, že prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená ust. § 355 a nasl. CSP určujúcim podmienky, v prípade splnenia ktorých je odvolanie prípustné). Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania (k tomu napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3Cdo 240/2012 zo dňa 12.11.2012). Odvolací súd pri posudzovaní subjektívnej prípustnosti odvolania dospel k záveru, že právo podať odvolanie žalovanej neprináleží, pretože súd prvej inštancie výrokom II. napadnutého rozsudku žalobu proti žalovanej vo zvyšnej časti zamietol, a teda nerozhodol v neprospech žalovanej (359 CSP), ktorej tak nebola spôsobená žiadna ujma dopadajúca na jej pomery. Preto odvolací súd odvolanie žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

32. Súd prvej inštancie tak v ďalšom konaní dôsledne posúdi dotknuté zmluvné podmienky z pohľadu právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, najmä ust. § 53 OZ, ako aj ich platnosť z pohľadu všeobecných ustanovení OZ, doplní dokazovanie v potrebnom rozsahu, a to aj postupom podľa ust. § 295 CSP, vysporiada sa riadne s argumentáciou sporových strán, spor v rozsahu zrušenej časti napadnutého rozsudku opätovne právne posúdi a nanovo rozhodne. V novom rozhodnutí napokon súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

33. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).